

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 2 / 2019

Επί τη επετείω των εορτών του Πάσχα

Και πάλι εορτάσαμε το Πάσχα μέσα σε μία ασφυκτική πραγματικότητα κρίσης που καταστρέφει τους κόπους μιας ολόκληρης ζωής, που λαβώνει λαούς και θρησκείες, που αναιρεί παραδόσεις, μεταλλάσσει ταυτότητες, εμφανίζει αδιέξοδα και εκβιάζει με παράλογες απαιτήσεις.

Προβάλλονται δήθεν οι υπεύθυνοι για να κρυφτούν οι πραγματικοί υπαίτιοι.

Απομακρύνεται το φως και βυθιζόμαστε ολοένα πιο πολύ στο σκοτάδι.

Αδελφοί μου,

Για μια ακόμα φορά αξιωθήκαμε να εορτάσουμε την Ανάσταση του Κυρίου.

Την Μεγάλη Εβδομάδα με απορία παρατηρούμε ότι ο άνθρωπος σταυρώνει τον Θεό του και με έκπληξη συνειδητοποιούμε ότι ο Θεάνθρωπος εκουσίως σταυρώνεται για την σωτηρία της Ανθρωπότητας.

Εν κατακλείδι η εικόνα της ζωής μας μοιάζει με μία ατέλειωτη Μεγάλη Εβδομάδα που οδηγεί στη σταύρωση. Παντού γύρω μας υπάρχουν ομάδες ανθρώπων με αδικαιολόγητη επιπολαιότητα και σταυρωτές με απίθανο μίσος.

Όμως εμείς πάντα ελπίζουμε και πρέπει να ελπίζουμε στην ύπαρξη του Σίμωνα του Κυρηναίου που θα κουβαλήσει έστω για λίγο τον σταυρό και θα μας ανακουφίσει στην αδιάκοπη πορεία μας για την ανοικοδόμηση του αχειροποίητου ναού της Ανθρωπότητας.

Έχουμε βουλιάξει στην κρίση της πνευματικής μας προδοσίας. Προβάλαμε τον εγωισμό μας και την φιλαυτία μας. Απομακρυνθήκαμε από την ενότητα και την αλληλεγγύη. Σκεφτόμαστε μόνο συμφέρον μας και στηρίζουμε τις ελπίδες μας στο Θεό του χρήματος. Τα καρφιά της σκληροκαρδίας μας σταυρώνουν τους αδελφούς μας.

Όμως αδελφοί μου,

οι τέκτονες πρέπει να ζουν με πίστη, ελπίδα και αγάπη και να φροντίζουν για την αρμονία, την ένωση και την ομόνοια των ιδίων γενικά και ολόκληρης της ανθρωπότητας ιδιαίτερα.

Εύχομαι η ευλογία της Ανάστασης του Χριστού να οδηγεί τα βήματά μας στην οδό της αληθείας, της ενότητας και του φωτός.

Ο Μέγας Διδάσκαλος

Ενδοξότατος Αδ.: Μιχαήλ Ματτές